לאה רודיטי

רשת שמחברת בין הנשמות

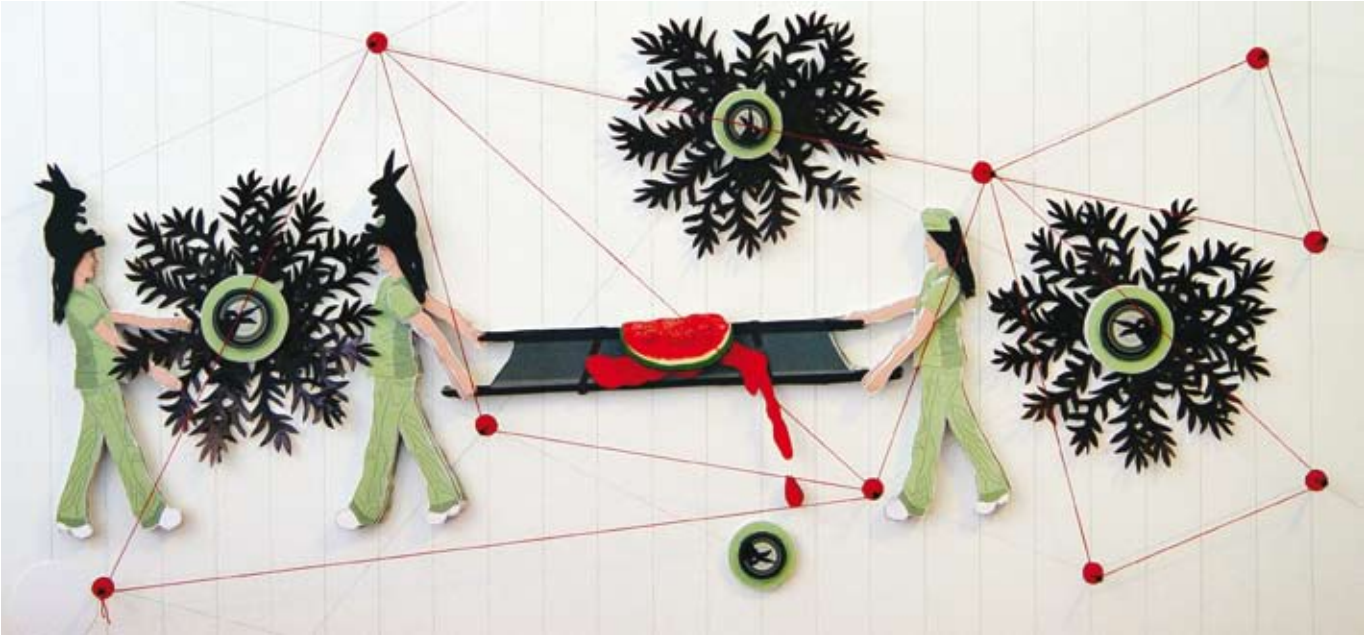

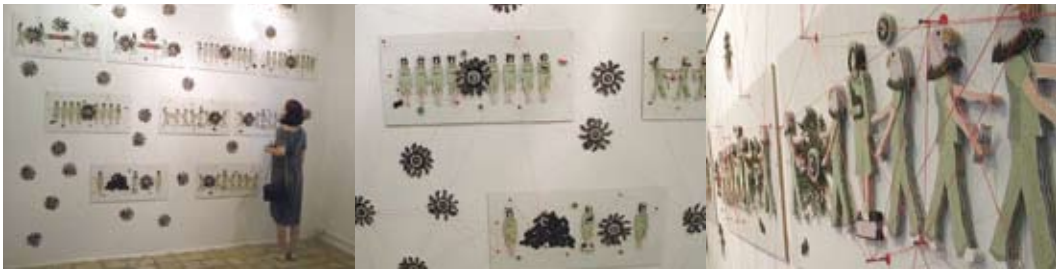

העבודה: "ההר הוליד ארנב", 2012־2013, 60x80 ס"מ, טכניקה מעורבת, חלק ממיצב של 12 לוחות. מוצגת בתערוכה "קלות הדעת" לזכרו של האמן מורל דרפלר, שנהרג בפיגוע התאבדות ברכבת בנהריה ב־2001. אוצר: דוד אמויאל (הע"ח 9, ירושלים, עד 10.10).

צילום ביה"ס מוסררה ע"ש נגר

האמנית לילך בר־עמי משתמשת בשלל דרכי הבעה וטכניקות – איור, ציור, עבודת מחשב, מגזרות נייר, הדבקות. הריבוי בא לידי ביטוי גם בתוכן העבודות, שהן עתירות דמויות החוזרות על עצמן, לפעמים במדים ולפעמים בבגדים אחרים שההכפלה הופכת אותם לסוג של מדים. "ההכפלות מתייחסות לנוף הילדות, לזהות האישית שלי. גדלתי בחברה הסוציאליסטית־שוויונית בקיבוץ, שיוצרת מין זהות אחידה, לכולם יש אותם בגדי בוקר וערב, סוג של מיליטריזם של תנועת העבודה, ואת כמהה למצוא את הזהות שלך. השעתוק הזה הוא מות הדימוי, הוא מוחק את הזהות האישית, כמו ב'מרילין מונרו' של אנדי וורהול". האלימות הסמויה ניכרת ב"דם האבטיח" השפוך בציור ובסיטואציית הפציעה והאלונקה. "גדלתי בגבול הצפון, תחת איום תמידי של מלחמה – וזה בהחלט בא לידי ביטוי בעבודות", אומרת בר־עמי. "כל הזמן יש תחושה שהכל זמני ויכול להשתנות".

בעבר ציירה בר־עמי ציורי שמן גדולים, אבל קשיים פרוזאיים הובילו אותה לעבודה גם עם תוכנות מחשב. "עברתי מדירה שכורה אחת לאחרת בתל־אביב, שבע דירות ב־23 שנה, והיה קשה לסחוב את הציורים הגדולים", היא אומרת בחיוך. "וכשכאבה לי היד מהעכבר של המחשב – חזרתי לעבודות יד".

בעבודות היד בר־עמי אומרת שהיא מחפשת את הקול הנשי של הקראפט ואת החיבור לנשיות ומסורת. "זה גם החיבור לשורשים שלי, כי אני מקיבוץ של חומה ומגדל, והקראפט זה כמו בוועדת קישוט. ההורים שלי, אגב, הם ממרוקו ומתוניס. הדמויות בעבודה מרחפות, ובשלב הבא אני מחזירה אותן לרקע – הר, ברושים, מקום הולדתי. אני מתכננת ומציירת במחשב, מדפיסה וגוזרת הכל ידנית. אם צריך אני צובעת בטושים. יש גם מסמרים וחוטים, והכל בנוי על לוחות MDF, כאשר הדמויות עשויות משלוש עד חמש שכבות".

ברבות מהעבודות של בר־עמי יש צבעוניות כמעט קבועה – שחור, לבן, אדום וירוק חלקים, מונוכרומטיים, לצד מוטיב חוזר של נקודות אדומות, מעין שמשות יפניות או אולי חורים מדממים. הנקודות מחוברות במעין קואורדינטות. "תקופה מסוימת למדתי קבלה, אז החוטים המחברים יוצרים רשת שספק־לוכדת ספק־מחברת בין הנשמות שלנו".

לילך בר־עמי היא אמנית בינתחומית, נולדה בקיבוץ חניתה, מתגוררת ויוצרת בהרצליה. בוגרת לימודי אמנות וספרות באוניברסיטת חיפה ותקשורת חזותית באסכולה. הציגה מעבודותיה במוזיאונים וגלריות בארץ.